

med Foderstoffer, saaledes at der paa den ene Side gives Forbrugerne en vis Betyggelse, medens man paa den anden Side ikke binder Handelsstanden stærkere, end den paa en Maade allerede er bunden ad Frivillighedens Vej. Det er nemlig saaledes, at den samvittighedsfulde Købmand allerede nu lader foretage Analyse og giver sine Kunder en Garanti for Varens Indhold. Man vil altsaa herved kunne tvinge de Købmænd, som hidtil ikke have villet give denne Garanti, til at give en saadan, eller henstille til Køberne, hvorvidt de ville give Afkald herpaa eller undlade at købe hos saadanne Folk. Hertil har man altsaa ment at kunne gaa. Men derimod har det samlede Udvalg været enig i, at det vilde være at gaa for vidt at forlange, at Købmanden skulde give en Garanti med Hensyn til saadanne Forhold, hvorom han var uvidende, og man har derfor været enig om, at han i saa Henseende kan give Dokumentet en Paategning om, at disse Forhold være ham ubekendte. — Medens det forhenværende Mindretal altsaa gik med til at optage Bestemmelsen om Foderstoffer, saa ønskede man, at Bestemmelsen om Markfrø og Sædekorn skulde udgaa, og dette Ønske har ogsaa fundet en Støtte i de Udtalelser, som faldt i Fjor fra Flertallet om, at denne Handel allerede i Reglen var saa betryggende ordnet, at Landbruget kunde slaa sig til Taals hermed. I alt Fald kunde der paavises tilstrækkelig mange Steder, hvor den, der ønskede kontrolleret, godt Markfrø, kunde faa det, uden at der behøvedes Lovregler derom.

Hvad Ændringerne angaa, ere de jo saa udførligt motiverede af den ærede Ordfører, at jeg kun skal berøre et Par enkelte, og da navnlig Mindretallets Ønske om, at Lovforslagets § 4 maatte udgaa. Man mente, at de handlende burde stilles lige i saa Henseende med andre, og at Reglen ikke burde indskrænkes til at gælde Handelen mellem en Sælger og en Forbruger, men at den tillige skulde omfatte Handler mellem handlende indbyrdes og mellem handlende og Fabrikanter, det sidste navnlig, fordi det vilde falde Mellemhandleren besværligt at tiltvinge sig en Garanti hos Importøren eller Fabrikanten, den Garanti, han er pligtig at give Køberne.

Som berørt af den ærede Ordfører, vare enkelte af Udvalgets Medlemmer noget betænkelige ved den Maade, hvorpaa Prøveudtagningen ifølge § 5 skulde foregaa. Man har forsøgt forskellige Veje,

men fundet dem alle ufremkommelige og har maattet indskrænke sig til at give Sælgeren en Ret til at udpege en Mand, som det ene Vidne, hvem Køberne skal tage, naar han har faaet betimelig Meddelelse om, at en saadan Mand er valgt, før Varerne bleve ham udleverede. — Endelig samstemmer jeg fuldt ud med den ærede Ordfører i, at det er rigtigt, at man er kommen til en Appellinstans, jeg tror, det er overordentlig heldigt, og vilde ogsaa som han ønske, at man kom saa vidt, at man havde et Statslaboratorium, hvortil man kunde henvende sig i disse Sager.

Efter disse Bemærkninger skal jeg kun udtale, at det ganske vist har været med Resignation fra begge Sider, at man er naaet til et Resultat, men jeg glæder mig ved, at man er naaet saa vidt, og jeg haaber, at man er naaet til at skaffe en ikke ringe Betyggelse for Landbostanden, uden at det bliver i den Grad hemmende og besværende for Købmandsstanden, at den ikke skulde kunne gaa med dertil. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget i dets foreslaaede Skikkelse.

Jensen-Skrillinge: Jeg skal blot udtale, hvorfor jeg, som hørte til det tidligere Flertal i Udvalget, har kunnet slutte mig til det foreliggende Ændringsforslag. — Den Gang da Lovforslaget kom frem, var jeg sangvinsk nok til at tro, at det skulde blive modtaget med Velvilje fra alle Sider, saa vel fra Handelsstanden som fra Landbruget. Det viste sig imidlertid at være en Skuffelse. Handelsstanden holdt Møder omkring i Landet, og Forslaget blev her drøftet og blev ret ubarmhjertigt behandlet. Det var noget, man fra første Færd ikke havde anet, idet Meningen med Lovforslaget simpelthen var den at komme den ureelle Handel, Svindelen, til Livs, og man maatte derfor være berettiget til at tro, at Lovforslaget vilde finde sin bedste Støtte i hele den store reelle Handelsstand. Det viste sig imidlertid ikke at være Tilfældet. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, hvad der er sket. Det er bekendt for os alle sammen, at der har været afholdt store Handelsmøder, hvor Lovforslaget er blevet kritiseret paa den mest ubarmhjertige Maade. — Man skulde ligeledes tro, at det var blevet Tilfældet, som der udtaltes paa Handelsmødet her i Kjøbenhavn, at Forslaget var blevet modtaget med aabne Arme fra Agrarerens Side, men det har jeg heller ikke mærket noget til. Jeg har set adskillige Forslag stillede fra Agrarerne, men jeg har egentlig aldrig lagt Mærke